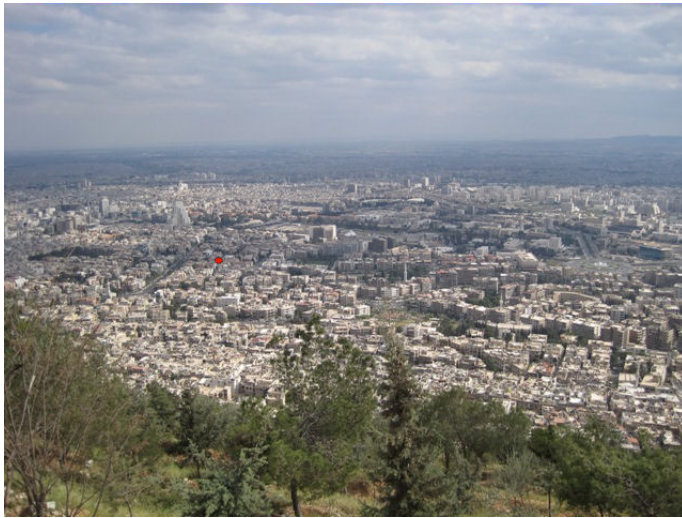

23 maart 2010

Onder de rode stip woon ik. Het is iets drukker dan in Tiberias. Gisteren aangekomen in Damascus. De grensovergang viel mee. Ik had van alle dingen die ik in Israël heb gekocht de hebreeuwse tekens af gehaald. Mijn scheerzeep, souvenirjes en Israëlische reisgids had ik in mijn jaszak gedaan want daar kreeg ik de tekens niet af. En aan de grens moegen ze wel in onze bagage kijken maar je mag niet gefouilleerd worden. Als eerste ging ik naar mijn nieuwe appartement. Daar moest ik me kamer nog wel delen met mijn voorganger maar hij is nu op OP en als ik straks terug kom van mijn eerste OP dan is hij verhuisd (als het goed is). Het appartement heeft echt een Arabische sfeer. Omdat ik via Tiberias kwam en de andere nieuwe UNMO's uit Jeruzalem was er nog tijd om met Jaap (Jaap nog bedankt voor je telefoonkaart), een Nederlandse collega die 's nachts terug zou keren naar Nederland, en zijn vrouw Mieke koffie te drinken en op bezoek te gaan bij Nicole Wouters een Nederlandse die tegenover ons appartement een chocoladerie heeft. Vervolgens was het voorstellen op het hoofdkwartier en werd ik weer terug gebracht naar het appartement aan de Ibn Al Haisam street 5 (1) in the basement.

Vlak bij Nederlands grondgebied want de ambassade van Nederland is om de hoek. 's Avonds de stad in, ongeveer tweehonderd vijftig meter lopen en dan ben je in de plaatselijke Kalverstraat, om wat te eten.

Vandaag rondleiding gehad in het hoofdkwartier en een aantal presentaties. Vanmiddag rondgereden in Damascus, vooral in de omgeving waar wij wonen. Ten eerste om de buurt te leren kennen waar je boodschappen kan doen, je salaris kan halen in dollars en vervolgens naar de zaak waar je ze het best kan in wisselen voor Syrische ponden. 1 dollar is 45,3 Syrische ponden. Ten tweede om de route te leren kennen van het hoofdkwartier naar waar de unmo's wonen en om de route te leren van de ochtend bus. Iedere werk dag rijdt er een busje door de wijk waar mee je naar het hoofdkwartier kan. Als je dienst hebt moet wij dat busje rijden (buurtbus, alvast voorbereiden op mijn pensioen).

Vrijdag avond rijdt dat busje ook om de mensen op te halen voor het "happy hour" op het hoofdkwartier. Vanavond worden wij daar voorgesteld aan onze collega's

Zaterdag wezen hardlopen dat zien ze hier niet zoveel denk ik want mensen keken me na of schrokken als ik ze voorbij rende. Ik was in de richting van de oude stad gelopen om te kijken of dat wandelend te doen was en hoe je moest lopen. Je ben als wandelaar (en hardloper) vogel vrij. Verkeers regels kennen ze bijna niet en als je 18 bent en een stuur vast kan houden mag je rijden. Dus met hard lopen goed uitkijken een keer liep bijna tegen een bus maar gelukkig voor de bus stopte ik op tijd. Rijden is een uitdaging en je rijdt met zijn zessen naast elkaar als er maar vier banen zijn.

Uit eten is hier heel goedkoop en toch goed. Het leukste eet je in de kleine donkere zijstraatjes van de winkel straat. Ze verstaan je niet maar in een restaurant begrijpen ze dat je voor eten en drinken (fris) komt en dan loopt de rest van zelf. De prijzen in het arabisch kan ik al lezen. Dat heb ik geleerd via de kenteken platen. De auto's hebben kenteken platen met gewone cijfers en daarnaast staat het arabische tekens. 0 is stip, vijf is een 0, vier is een drie de verkeerde kant op, zeven is een V en 8 is een V op zijn kop. 1 en 9 zijn het zelfde als bij ons en 2 en drie zijn te moeilijk om te beschrijven.

Ik schrijf dit nu op OP56 aan de andere kant van de lijn. Vandaag begonnen, ik hoef mijn CC1 niet maar de CC2 is hier wat uitgebreider en er is meer te zien dus meer te vertellen in de presentatie. Het is meer derde wereld aan deze kant (buiten Damascus) kinderen op straat, spelend want veel gaan er niet naar school. Ook veel kinderen werken op het land of gaan als herder richting de grens.

De OP is iets luxer het gebouw is iets groter dus meer ruimte in de slaapkamer en ook in het kantoor en een echt bureau.

Zo dat was de eerste vanaf de " Dark side"

Gr Cees